

L. J. Fu

രാമയണം

ഇരുവതാലുവൃത്തം

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ അപിഷ്ഠമസ്തു.

ഒന്നാം വൃത്തം.

൧. വെണ്മരുകിലാഭരണനംബികഗണേശൻനിർമ്മല
ണാകമലവിഷ്ണുഭഗവാൻ നാനുഖൻ മാദികവിമാതുഗുരു ഭൂത
ർ നന്മകൾ വരുത്തുക നമുക്കുഹരിരാം

൨. ഉത്തമപുരാണ പുരുഷന്റെ ചരിതാനുഭവമിതാദി
രഹ്യനായക ചരിത്രം ഭക്തിയൊടുചൊല്ലുവതി നിന്നുനീയു
ന്നെ നൃശിപദ മെങ്കുവതിനാശു ഹരിരാം.

൩. രാക്ഷസകുലാധിപതി രാവണ ഭുജോഷ്ടാ തീക്കന
ലിത വീണുചലമത്രീദശപാളി പാർക്കടലിൽ മെവിനപുരാണ
പുരുഷന്റെ കാക്കുചിപെട്ടുഭവി വീണുഹരിരാം.

൪. മാധവജയിക്കുമധു സൂര്യജയിച്ചി ടാധിശമനായഭവ
നീലഘനധാമൻ സാധുജനപാലനനിബൊധഗിരമസ്താൻ
പാർജിഗഭീശര നമൊസ്തു ഹരിരാം.

൫. ഇത്ഥമമരസ്തുതികൾകേട്ടുപുരുഷാണാ മുത്തമനുണൻ
ഫണിമെത്തമെചിരൻ ധന്തഭവതാഗമന കാരണമമത്ത്യാ
സ്സാംപ്രതമിദം കിമതി ചൊൽകുഹരിരാം

൬. സാക്ഷിഭവതാവിദിത മിഷ്ടുകിമിദാനീം സൂക്ഷ്മതൻ
വായവിപ ജന്തുഷ്ടനിവാസം രംക്ഷണ കലാചലന മാത്ര
തയിൽ വിശപം തീക്കുതവ വൈഭവമിതെന്തു ഹരിരാം.

൭. ആപദി ഭജന്തിനഭജന്തി സുഖഭേദമെ തപാമകരണാ
വരദകാമവിവശായെ കെവലസുഖായനഹിതന്ന വിദിതം
കിംതലദി ഹതൈവയ മപീശഹരിരാം.

൮. കേൾക്കമവാക്യമരി സൂര്യനതവാജ്ഞാ വാൽപറയു